

РЕШЕНИЕ

№ 43020

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **7344** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от Фондация „Върховенство на закона“, представлявано от председател Ю. Н., чрез адв. И. Я., срещу мълчалив отказ на кмета на [община] да се произнесе по въпроси № 1, 4 и 5 от заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с вх. № 25ДОИ-73/28.05.2025г.

С жалбата се твърди, че с посоченото в решение № 25ДОИ-73 (2) от 11.06.2025 г., че по въпроси № 1, 4 и 5 от заявление с вх. № 25ДОИ-73/28.05.2025 г. в Общинска администрация П. липсва информация във вида, в който е поискана, на практика е постановен мълчалив отказ, който следва да бъде отменен, тъй като не били налице предпоставките за прилагане на чл.33 от ЗДОИ. Претендират се разноски.

Ответникът – кметът на [община] в представен по делото писмен отговор оспорва жалбата като недопустима, а алтернативно като неоснователна. На първо място счита, че не е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК, тъй като има изрично произнасяне по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация. В тази връзка излага съображения за недопустимост на жалбата като подадена извън преклузивния 14-дневен срок за обжалване на акта. На второ място, излага съображения, че решението в оспорената му част не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, а уведомление за това, че задълженият субект не разполага с исканата информация. В този смисъл жалбата била недопустима поради липса на предмет. На следващо място твърди, че органът няма задължение да предостави информация, с която не разполага, поради което моли за отхвърлянето

й. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира, че жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес и срещу подлежащ на обжалване административен акт. Направеното от ответника възражение, че позоваването на задължения субект на чл.33 от ЗДОИ представлява уведомление до заявителя, че поисканата обществената информация не съществува, съдът приема за основателно. Действително не се касае до издаден индивидуален административен акт, който да подлежи на съдебен контрол. Непредоставянето на поискана информация, която ответникът е задължен по закон да съхранява, представлява липса на отговор в предвидения в ЗДОИ 14-дневен срок, поради което следва да се приеме, че е налице формиран мълчалив отказ по въпроси № 1, 4 и 5 от заявление с вх. № 25ДОИ-73/28.05.2025 г. С тези съображения съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е подадена в предвидения в чл.149, ал.2 от АПК срок. Изложеното дотук обосновава извод, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

Административното производство е започнало по заявление с вх. № 25ДОИ-73/28.05.2025 г., подадено от Фондация „Върховенство на закона“ чрез пълномощник адв. И. Я., до кмета на [община] с искане за предоставяне на обществена информация по следните въпроси: 1. Колко са лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл.3, ал.2 от Закона за туризма и са предоставили на кмета на общината доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл.18, ал.2, т.3 от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г.-31.12.2024 г.?; 2. Колко на брой и в какъв размер са санкциите, наложени след установени нарушения на чл.98в¹ от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г.- 31.12.2024 г.?; 3. Колко са длъжностните лица, определени да контролират спазването на чл.98в¹ от ЗАПСП към 31.12.2024 г.?; 4. Колко проверки са извършени във връзка с извършването на контрола по смисъла на чл.98в¹ от ЗАПСП за периода 01.01.2020 г.- 31.12.2024 г.?; 5. Постъпили ли са искания за съдействие от длъжностни лица, определени със заповед на министъра на културата при или по повод проверки в периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г. (чл.98, ал.2, т.8 от ЗАПСП) и съответно колко на брой?.

С обжалваното решение № 25ДОИ-73 (2) от 11.06.2025 г. е предоставена информация по въпроси № 2 и 3. По отношение на въпроси № 1, 4 и 5 са изложени твърдения, че исканата информация не е налична в Общинска администрация П. във вида, в който е поискана, тъй като същата не се събира и не се води в регистри или бази данни, поддържани от администрацията на общината.

При тези данни, както вече беше изложено, съдът приема, че не са били налице предпоставките за прилагане на чл.33 от ЗДОИ, доколкото посочената норма се отнася само до случаите, в които задълженият субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ не е нормативно задължен да създава и съхранява исканата информация. Случаят обаче не е такъв.

Законът за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) вменява на кметовете на общини функции по упражняване на контрол върху търговските обекти и туристическите обекти, като определят длъжностни лица, които установяват нарушения и издават наказателни постановления. Съгласно чл.98в¹, ал.1 от ЗАПСП, кметовете на общини упражняват контрол върху търговските обекти и туристическите обекти по чл.3, ал.2 от Закона за туризма за предварително уредените права за публично изпълнение на живо или чрез запис на произведения, на записани изпълнения, на звукозаписи, на записи на филм или на друго аудио-визуално произведение или на части от тях. Според ал.2 на цитирания законов текст, лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл.3, ал.2 от Закона за туризма, при поискване най-малко веднъж годишно предоставят на кметовете на общини доказателства за отстъпените им права за публично

изпълнение. Алинея 3 на чл.98в¹ гласи, че при нарушение на ал.2 на лицата, които стопанисват търговските или туристическите обекти по чл.3, ал.2 от Закона за туризма, се налага имуществена санкция в размер от две хиляди до десет хиляди лева. Според ал.4 и ал.5, нарушенията по ал.3 се установяват от длъжностни лица, определени със заповед на кмета на общината, а наказателните постановления за нарушенията по ал.3 се издават от кмета на общината. Алинея 6 определя, че имуществените санкции по ал.3 се изпълняват по реда на чл.98в, ал.4, изречение първо и ал.5, като петдесет на сто от приходите от имуществените санкции постъпват по сметката на Национален фонд „Култура“, а останалите приходи - по бюджета на съответната община.

При тази правна регламентация съдът приема, че е формиран мълчалив отказ на кмета на [община] да предостави поисканата с въпроси № 1, 4 и 5 от заявлението въпроси, тъй като, както вече беше отбелязано, писмото по чл.33 от ЗДОИ не представлява по същността си изричен отказ. Съгласно посочената разпоредба, когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя. В случая обаче това твърдение се опровергава от цитираните разпоредби на ЗАПСИ, с които за органа нормативно е въведено задължение да създава и съхранява исканата информация, поради което и заявителят има право да я получи.

Според константната съдебна практика обобщаването на налична информация е в кръга на задълженията на административния орган. Предоставяне на информация по въпрос № 1, 4 и 5 изисква именно обобщаване на наличната информация относно предоставените доказателства за отстъпени права, извършени проверки и постъпили искания за съдействие. Същата следва да се предостави като обобщени данни от съществуваща документация чрез систематизирането ѝ. Това не означава, че органът следва да създаде принципно нова информация. Не се изисква и мнение, оценка или становище на задължения субект във връзка със съхранявана при него информация, а само прецизирано под формата на справка-извадка от наличната информация извлечение, което да отговори на поставените от заявителя въпроси.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗДОИ, обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл.10 от ЗДОИ). Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл.11 от ЗДОИ). Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на ЗДОИ. Съдът намира, че поисканата със заявлението информация носи белезите на служебна информация по чл.11 от ЗДОИ.

Субектите, задължени да предоставят обществена информация, са посочени в чл.3 от ЗДОИ. Според ал.1 на този текст, това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. В случая ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ, за когото е възникнало задължението да разгледа подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация и да се произнесе по поставените въпроси по начина и в сроковете, регламентирани в закона.

Съгласно чл.28, ал.1 от ЗДОИ, заявленията се разглеждат не по-късно от 14 дни след датата на регистрирането им. Този срок може да бъде удължен, но с не повече от 10 дни, когато поисканата

със заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка (чл.30, ал.1 от ЗДОИ).

В случая заявлението за достъп до обществена информация е подадено на 28.05.2025 г. В 14-дневния срок по чл.28, ал.1 от ЗДОИ – до 11.06.2025 г. по въпроси № 1, 4 и 5 от заявлението липсва произнасяне с изричен акт, с което съдът намира, че е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК.

Предвид разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗДОИ, единствената призната от закона възможност за процедиране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт и в този смисъл мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което същият подлежи на отмяна.

На основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на органа, който да предостави поисканата обществена информация по въпроси № 1, 4 и 5 от заявление с вх. № 25ДОИ-73/28.05.2025 г.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 1010 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса и 1000 лева за адвокатско възнаграждение. Разноските са своевременно поискани като са представени и доказателства за реалното им заплащане. Неоснователно е направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е в размер на определения в чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа минимум, като фактическата и правна сложност на делото и осъществения обем и качество на адвокатска защита не предполагат намаляването му.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. 2 във вр. с чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] да се произнесе по въпроси № 1, 4 и 5 от заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с вх. № 25ДОИ-73/28.05.2025г.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на [община] за ново произнасяне по въпроси № 1, 4 и 5 от заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с вх. № 25ДОИ-73/28.05.2025г. в 14-дневен срок от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Фондация „Върховенство на закона“ сумата от 1010 (хиляда и десет) лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението на основание чл.40, ал.3 от Закона за достъп до обществена информация не подлежи на обжалване.

Съдия: